

Lakatos Demeter versei

Nyelv és költészet különös mélységeivel lepnek meg a szabófalvi csángó költő, Lakatos Demeter versei: híven őrizve a helyi nyelvjárási sajátosságokat, nyelvünk legősibb és legújabb rétegeire találunk a népköltészet és műköltészet határán álló, rendhagyó alkotásokban. Noha a moldvai csángó hangtani sajátosságok, a megőrzött régiségek, a román szótani és alaktani hatások helyenként nehezítik a megértést — a dokumentum-hitelesség, de az esztétikai hatás kedvéért is — megőriztük a versek eredeti helyesírását.

Nem szeretem!

*Nem szeretem ki életben
hizeleg,
egisíges, teszi magát
hogj beteg.
Sokcor akar hideg vízzel
be rugnj,
csinermivel, mái semivel
ámitnj:*

*Nem szeretem hazugságot
semiirt,
a ki nem adia meg soha
mit ighirt:
nem adam a szabacságot
ez nagj hit,
nekem ide adnak világ
kincseit:*

*Nem szeretem másnak hátan
fel áljak,
másnak tábláiaban szénát
kaszaliak,
másnak is én nem engedem
meg tegje,
mighis mér, akar a fene
elvejje:*

*Mért csak akar lesz a földön
Barácság,
ha egjk másnak hátára
fel nem hág,
nem kívánja más vagjanát
igazát
Akar, béke, boldogámeánt
nem lesz gát:*

Nem tudam!

*Nem tudam, ha menj litezik!
pokal, mig ad melegyet,
nem is csuda, anj tüztül
lehet, hogj el is iget:
azirt nem kezd sirni senkj
mi vaan ot, én nem tudam,
esetleg, ha oda jutak,
eghisz biztos, meg iram.*

*Most türiüdem a mit látak!
érezem a kezemvel,
termeszetnek titakait
mit értek az eszemvel.*

*Nem szeretem, hogj lesz ecer,
mikar én, nem mig leszek!
szeretem egjem gyümölcsöt
a meljkirt szenvedek:*

*Azirt, mind egj ezet farkas
uj életbül harapak.
Vegjem ki saiát riszemet
lehet hulnap, meg halak!
Senki nem öröklí földet
senki, mig világ nem él,
nem tudam, nem értem máma
mért egjik másiktul fél!?*